

Havn som det ikke er forbundet med Ban-
 felighed at besøge, og som ikke er i den
 Grad afhængig af Ebbe og Floed, som f. Ex.
 Hamborgs Havn, hvor man jo kun kan fore-
 tage Indsejlingen til visse Tider af Døgnet,
 og hvor de største Skibe, saavidt jeg veed,
 ikke en Gang kunne komme ind. Naar dertil
 kommer, at Kjøbenhavn er saaledes beliggende
 i Forhold til Hamborg, at Fragterne fra
 oversjøiske Pladser er omtrent og for visse
 Steder lige saa billig som til Hamborg og
 endelig dette, naar vore Havneforhold blive
 saaledes, at Skibene for den mindst mulige
 Udgift og med den mindst mulige Tidspilde
 kunne lægge til her, kan jeg ikke negte, at
 disse Ting tale for, at der er Mulighed for,
 at vi kunne bevare og udvilde den Trafik,
 vi have, naar de øvrige Betingelser, som en
 Frihavn frembyder, ogsaa tages med i Be-
 tragtning. Blandt dem skal jeg da fremhæve
 dette, at man uden at være generet
 af Toldopsyn og Toldvæsenet med
 mindst mulig Bekostning og mindst
 mulig Arbeidspenge og Udgifter kan lægge
 sine Varer op her, sortere dem, ompakke
 dem og omsforarbejde dem, uden at være
 generet paa den Maade, som jo dog Fri-
 lageret i dette Dieblit frembyder, nemlig at
 man der er indskrænket til den Arbejdstid,
 som Toldvæsenet nu engang har — og det
 er en høist indskrænket Arbejdstid, det har
 — foruden det, at man jo om Vinteren der
 ikke maa arbejde ved Ijs og Varne, o. s. v.
 Her maa jeg gøre en Bemærkning, hvori
 jeg ønsker at give min Tilslutning til det
 cærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (H.
 Hansen) naar han udtalte sig i Retning af,
 at han ønskede Havneafgifterne ophævede
 snarest muligt. Det forekommer mig, at det
 er en Nødvendighed, eller at det vil være i
 høi Grad heldigt. Forøvrigt har jo den
 høitærede Indenrigsminister ogsaa været
 inde paa, at han vilde forsøge at faae dem
 nedsat bethdeligt. Det forekommer mig, at
 det er en Nødvendighed, selv om Frihavns-
 spørgsmaalet strander, selv om Resultatet
 bliver, at vi ingen Frihavn faae, af den
 Grund, at naar Udgifterne ved at anløbe
 Havnen ere smaa, frister det lettere Skibene
 til at komme her; Transitforretningerne
 kunne paa den Maade foregaa bethdelig
 lettere, end naar Havneafgiften er der.
 Vedvarende den, efter at den høifienste Kanal
 er kommen, tror jeg rigtignok, at det vil
 være høist ubehdigt, og vil drage Stæbne-
 svangre Følger efter sig. Men selv for
 Kanalens Nabning gjælder det om ved Op-
 hævelse af Havneafgiften at friste Skibene
 til at gaa hertil. Altsaa, det er den ene
 Side af Sagen, at Kjøbmændene kunne be-

væge sig friere i Frihavnen, og en anden
 Side er den, at fremkalde Transitforretning
 ved, at Skibene kunne anløbe og løse
 mindre Partier Varer, bestemte til andre
 Pladser, andre Skibe kunne anløbe for at
 komplettere deres Ladning uden at være
 generede af Toldvæsen, Havneafgifter og
 andre Omstændigheder, som i dette Dieblit
 træde hindrende i Veien. I den Henseende
 maa det fremhæves, at det ofte nu er van-
 skeligt at finde Plads i Havnen, at der ofte
 gaar altfor lang Tid hen, inden et saadant
 Skib kan blive expederet, faae sin Ladning
 løstet eller kompletteret. Kapitainerne be-
 regne nøie, hvad Fordel de have ved at
 løbe ind i en Havn, og hvis det gaar for
 meget ud over deres Tid, saa at den Tid,
 de anvende, ikke staar i passende Forhold
 til Fortjenesten, de have af Fragten, er det
 en Selsølg, at de helst undgaa at komme
 derind. — Men det er jo netop det, man
 maa se at gjøre Betingelserne saaledes, at
 Skibene ugeneret og med saa lidt Tidspilde
 og Bekostning som muligt kunne komme ind
 i Havnen. Og det er jo dette, en Frihavn
 vil byde.

Hvad nu Industrien angaar, kan der
 dog sikkert ikke være Tvivl om, at det vil
 være en stor Vættelse for Industrien, naar
 man kan bearbejde Raastofferne uden Told-
 afgift, bearbejde dem paa Frihavns Terrain
 og atter enten udføre eller indføre dem som sær-
 dige Varer, selsølgelig mod at erlægge den
 Told til Indlandet, som i sin Tid bliver bestemt.
 Men det kan ikke negtes, at Kapitaler spares
 der i alt Fald derved. Herimod siges, at vi
 har Kreditoplaget; ja vel have vi Kreditop-
 lagsretten, men den gjælder dels ikke for
 alle Varer, den har den Banfelighed ved
 sig, at den ikke er saa stabil, som den kunde
 være, idet den kan forandres af vedkommen-
 de Minister, ligesom der ogsaa maa betales
 Told af det Svind, som der er paa ved-
 kommende Varer, hvilket i visse Tilfælde
 maa siges ikke at være ubethdeligt. Jeg
 skal nævne en bestemt Artikel, Spirit; det er
 bevisligt, at der i Dieblifket tabes efter de
 Forhold, vi have for Tiden, — jeg skal ikke
 nærmere komme ind paa det. — 6%, som
 vilde tjenes, saafremt disse Fabrikker for Raf-
 finering af Spirit laa i et Frihavns-territo-
 rium. Med Hensyn til de nye Industrigræne,
 der kunde være Tale om at udvilde, skal
 jeg blot pege paa, at en Forretning som
 Rensning af Tran i dette Dieblit er gledet
 os saa godt som fuldstændig ud af Hæn-
 derne, idet Hamborg har taget denne For-
 retning, naagt Kjøbenhavn ligger nærmere
 ved de Steder, hvor Tranen produceres,
 Norge, Finland, Lapland og Rusland, den